Ч. 137. Середа 3 липня (20 червня) 1907 Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Парляментарна президия на авдиенциї у Цісаря. — Парляментарні справи. — З руского клюбу. — Положене в Росиї.

В суботу перед полуднем принимав Цісар на окремій авдиенциї нову президию парляментарну. Президент палати, др. Вайскірхнер виголосив при тій нагоді промову, в якій іменем палати подякував Цісареви за санкцию виборчої реформи та за вигляди проголошені престольною промовою. По при се впевнював він Цісаря іменем президиї, що буде старати ся о те, аби парлямент став місцем праці видатної для всіх народів, в вкінци заявив почуваня непохитної вірности і глубокої передані цілої палати. Цісар подякувавши за передані заяви льояльности, висловив свої бажаня і сподіваня, що палата возьме ся до хосенної праці для добра держави і народу. Після сего розмавляв з др. Жачком, вигловлюючи свою утіху, що він знов находить ся на старім уряді. Проф. Старжиньского питав про єго парляментарну діяльність а відтак підніс, що президия буде мати богато до діла в виду численних наглячих внесень. Др. Вайскірхнер заявив, що значне число наглячих внесень в палаті, де засіло тілько „нових людий" зовсім зрозуміле, але він певний, що они праці палати надто не спинять. На сім авдиенция скінчила ся.

Нова палата послів має тепер 39 партий, при чім социяльно-демократичну партию вчисляє ся як одноцільне сторонництво. Найбільше поділили ся Німці, Чехи і Поляки, а іменно: Німецкі партиї: поступова, людова, німецко-клерикальна, всенімецка, демократів, аґрарників, християньско-социяльнів, консерватистів, німецких хлопів і свобідного-социяльна — разом 10 ґруп. — Чеські партиї: Старочехи, Молодочехи, католицкі народовці, национал-социялісти, поступова державно-правна партия, радикали (останні три ґрупи творять т. з. „демократичну концентрацию"), поступовці, аґрарники і партия католицких хліборобів — разом 9 партий. — Польскі партиї: консерватисти, польскі центровці, национал-демократи (злучені разом в „Колі польскім"), людовці, радикали — разом 7 партий. — Рускі партиї: нац. демократи, радикали і москвофіли — разом 3 партиї. — Словіньскі: консерватисти і ліберали — 2 партиї. — Італіяньскі: консерватисти і ліберали — 2 партиї. — Хорватскі: правно-державна і национальна — 2 партиї.

До того приходять ще Румуни, Серби, сионісти і посли т. зв. дикі.

На послідним засіданю палати послів по відданю карток голосованя до поодиноких комісий, приступлено до дальших нарад над дальшим внесенем в справі санациї краєвих фінансів. Пос. Абрагамович яко ґенеральний бесідник pro заявив, що не звик промовляти за внесенем, против якого ніхто не виступає, однак мусить вказати на те, що внесене пос. Реннера, жадаюче чотироприкметникового виборчого права до соймів, єсть самостійним, а не додатковим внесенем і мусить трактувати ся окремо. Против сего промовляв пос. Діяманд, а віцепрезидент Жачек заявив іменем президиї, що оба внесеня повинні трактувати ся окремо. Пос. Пернерсторфер полемізував з поглядом президиї і жадав поіменного голосованя, а пос. Перґельт виступав против передбесідника серед невмовкаючих окликів социялістів. За поіменним голосованем найшло ся достаточне підперте, та відтак в поіменнім голосованю принято самостійне трактоване внесеня Реннера 178 голосами против 142. Приступлено до дискусиї над наглим внесенем в справі укараня урядників, а по промовах пп. Ґлекля, Странского (всенімця) і Гока перервано дискусию і п. міністер торговлі др. Форшт відпові-

---

2)

Ґубернатор.

З росийского — Леонид. Андреєва).

(Дальше).

Сьмію запитати, чи замовити домовини, на одну братску могилу? — сказав голосно помічник пристава. — Поважне значінє подій і замішанє які они зробили, позваляли єму — як гадав — на свого рода довірчивість з зверхником. Був ще молодий.

— Яку братску могилу? — спитав розсіяно ґубернатор.

— То, ваше превосходительство, копає ся глубокий діл...

Ґубернатор з відразою відвернув ся; по хвили вийшов з шопи. Коли сідав до повоза, почув голосний скрипіт заржавілих завіс. Замикано трупи.

Слідуючого дня побуджений тою самою томлячою єго цікавостию — і охотою непозволенє, аби скінчило ся і довершило ся то, що вже було скінчене і довершене — відвідав ранених в міскім шпитали. Мертві бодай гляділи на него від тих же не міг діждати ся погляду. В упорі, з яким від него відвертано очи, відчув неможливість відкликаня того, що вже стало ся. Конець! Скінчило ся щось великаньского! Нема по що і до кого витягати довше рук.

Від тої хвилі здавалось єму, що час задержав ся, що розпочало ся щось, з чого не міг собі здати справи, чого навіть не умів назвати по імени. Не був то жаль — бо чув ся оправданим; не було то милосердиє, то чувство ніжне, витискаюче сльози з очий і окриваюче серце теплим і мягким покровцем. О убитих — навіть о дітях — думав спокійно, як о фіґурах з паперової маси. Видавались єму поломаними ляльками, котрих передсмертних терпінь він цілком не відчував. Однако не міг о них не думати. Ті фіґури з паперової маси, ті поломані ляльки бачив заєдно. Виглядало то на якусь не даючу ся розвязати загадку, подібну до чарів, о котрих няньки оповідають дітям. Для всіх, від тих подій минуло чотири, пять, може сім днів, для него не минула ні година. Цілий був ще духом в тій хвили, в котрій роздали ся вистріли, коли білою хусткою дав знак до стріляня; тонув в почутю чогось довершуючого ся безповоротно і безповоротно довершеного.

Вірив сильно, що успокоїв би ся і забув о всім, коли би окружаючі звертати на него мешну увагу. Але в їх поведеню в єго присутности, в їх поглядах і рухах, в їх чемно і з поважанєм виголошуваних бесідах, обернених немов до невилічимо недужого, звучало безнастанно то моральне пересьвідченє, що він не може, не повинен забути о тім, що стало ся.

Слідуючого дня поліцмайстер приносить єму радістні новини: дві, чи три особи з посеред ранених виздоровили і виписали ся зі шпиталя. Кождого рана, жена, Мария Петрівна, дотикає устами єго чола, чи оно не надто горяче. Питає ся, чи не терпить на нестравність по зеленині, котрої за богато з'їв вчера нерозважно. Яка глупота! В тиждень пізнійше приїздить з гостиною преосьвященний Мисаіл. З перших висказаних ним слів видко, що клопоче ся тим самим, що всї, отже успокоює християньску совість ґубернатора. Робітників назвав злочинцями, а єго миротворцем і не навів ні одного біблійного слова. Ґубернаторови видав ся він противний.

В часі розмови підсував архієрей ухо своє до уст ґубернатора. Той червоний і розгніваний, нахиливши ся до него прошептав глухо:

— Злочинці, не злочинці! Коли би я був на місци вашого преосьвященьства, то відправив би панихиду за убитих.

Архієрей відсунув ухо, розвів руки і преклонюючи голову, відповів смирно:

— Кожде становище має своє тернє. Я, коли би був на місци вашого превосходительства, не велів би стріляти, аби не трудити духовеньства панихидами за... будь що будь... злочинців.

Відтак поблагословив єго і вийшов. Ґубернаторови, котрий помагав єму одягати ся, повтаряв все дуже чемно:

— Прошу не трудити ся, ваше превосходительство, прошу не трудити ся.

З того знов треба було витягнути внесенє, що ґубернатор невилічимо недужий, котрому шкодить кождий рух.

Тогож самого дня приїхав на тиждневу відпустку син ґубернатора, офіцир і хоч старав ся бути дотепним і веселим і не придавав великого значіня свому приїздови, однако чути було, що пригнала єго та сама непонятна жур-

дав на інтерпеляциї. На сім замкнено засїданє; слїдуюче нинї.

Секция автономічна руского клюбу уконституовала ся в той спосіб, що головою секциї вибрано др. Костя Левицкого, его заступником о. Войнаровского, секретарем п. Будзиновского. — На послїднїм засїданю секциї правно-адмінїстрацийної, що відбуло ся під проводом голови секциї др. Олесницкого, порішено, щоби ще в тій сесиї клюб виступив в палатї послів з самостійними внесенями в отсих справах: 1) в справі зміни деяких постанов нового закона про вибори до державної ради; 2) в справі знесеня патенту з 1854 р.; 3) в справі свобідної кольпортажі; 4) в справі зміни закона гіпотечного в тім напрямі, щоби ц. к. суди були обовязані робити селянам зовсїм безплатно контракти і інтабуляциї, о скілько ходить о перенесенє власности меншої вартости; 5) в справі обезпеченя рільничих робітників на старість; 6) в справі скороченя часу войскової служби.

Розпущенє другої думи привитала российска реакцийна праса як побіду правительства. Однако то не можна приняти за доказ пересьвідчень суспільности. Що правительство єсть безсильне, як і перше було, на те вказують частїйші тепер і на більшу скалю зорґанїзовані напади на державні каси і грошеві посилки. Взагалї, здаєть ся робітники пересьвідчили ся, що страйк надто обосїчне оружиє на їх некористь і тому головну вагу кладуть на боєві орґанїзациї задля „експроприяциї" правительственних кас. Напади з бомбами в Тифлисї, Севастополи і по инших российских містах в послїднїм часї останутъ прямо одинокі в історії. Попри те і між войском пропаґанда ширить невдоволенє і ухилюванє себе від дисциплїни.

Між чорноморскою фльотою проявили ся знов познаки бунту і заворушень. В той спосіб замість явного і сьвідомого революцийного руху, точить российску суспільність сто раз гірший рух анархії і нїгілїзму, які надто часто вироджують ся в простий бандитизм.

Новинки.

Львів, дня 2-го липня 1907.

— Іменованя. П. Міністер судівництва іменував радниками краєвого суду судових секретарів: Макс. Розенштайна в Раві рускій для Золочева, Іс. Геннера в Долинї для Коломиї, Ант. Наглїка в Перемишли для Перемишля, Ів. Чернявского у Львові для Коломиї, Клим. Заградника в Самборі для Тернополя, Володим. Костецкого в Підгайцях для Станиславова і Казим. Ватрашиньского в Золочеві для Золочева.

— Перенесеня. П. Міністер судівництва переніс радників суду краєвого: Ів. Киваровского начальника повітового суду в Турці, Руд. Яцковского в Самборі і Евст. Терлецкого начальника повітового суду в Судовій Вишни, всїх трех до Львова; Вал. Гошека начальника повітового суду в Борщеві до Перемишля, Варт. Мадейского в Коломиї до Самбора і Стан. Ольшевского в Станиславові до Перемишля.

— В рільничій Академії в Дублянах єсть опорожнених на рік 1907/8 пять місць безплатних на весь час студий (вільне удержанє, т. є. покій умебльований, харч і увільненє від шкільних оплат). Місця тї надає Видїл краєвий ученикам незаможним і пильним. До поданя, котре треба внести найдальше до 8 липня с. р. до дирекциї Академії рільничої в Дублянах, треба додати метрику, сьвідоцтво убожества і сьвідоцтво матуральне з гімназиї або школи реальної.

— Реґуляция рік і потоків. Закон ухвалений галицким соймом в справі реґуляциї горішних русел двайцяти галицких рік з притоками, одержав вже цїсарску санкцию. На основі того закона мають бути управильнені між иншими русла в горішних частях рік з притоками Сяну від Лїська до Райского з реґуляциєю потоків Вільшанки, Ослави, Ступницї і Сяночка, дальше ріки Вигора від Нижанкович до устя потока Лїмна і реґуляция потока Вирви з притоками; реґуляция Днїстра від Корналевич до устя потока Мазанець, направа потоків Яблінка, Лїнина, Мшанець, Бистриця і Черхава; реґуляция Стрвяжа від Бискович до Устрик долїшних з потоками Лодинка і Дебри під Хировом; реґуляция Стрия від Турки до Висоцка з потоками Боринка і Бричка і будова гатий для водних резервоарів; реґуляция Опора від устя до Тухлї разом з гірскими потоками і будовою гатий; реґуляция гірских потоків впадаючих до Лїмницї, Бистрицї надвірнянської і солотвинської; реґуляция горішного бігу ріки Полтви і приток в окрузї міста Львова. Приближені видатки на тї реґуляциї в квоті 57 міліонів корон має покрити державний фонд у висоті 60 процент, а краєвий фонд решту. Роботи розпічнуть ся в р. 1908. До р. 1912 буде ся видавати річно на реґуляцию по півтора міліона корон. Реґуляция Полтви буде мати для Львова велике значінє, бо тодї можна буде перевести якслїд каналїзацию міста. На реґуляцию Полтви призначено 6,600.000 К. На будову водних резервоарів в деяких ріках призначено 17 і ½ міліона корон. Они будуть достарчувати сили до ріжних промислових цїлий, як до електричних зелїзниць, електричного осьвітленя і и.

— Усьвяченє памятки. Дня 25 с. м. обходив в Острові під Тернополем тамошний парох о. Іван Любович ювилей 50-лїтного свого душпастированя в Острові. На богослуженє прибув також і колятор гр. Володимир Баворовский з женою. По службі Божій зложили они ювилятови желаня, а опісля прислав гр. Баворовский на приходство лист, в котрім ще раз висказує свої желаня, а заразом для усьвяченя ювилею складає 4.000 кор. в заставних листах земского товариства кредитового у Львові на утворенє фонду імени о. Любовича з тим лише застереженем, щоби користали з сего фонду мешканцї села Острова.

— Малолїтні збігцї. З дому проф. Федева у Львові утїкли ще перед тиждием два его питомцї Ів. Калимон і Ник. Павлюк, оба ученики V-ої кляси ґімназияльної.

— Бійка жебраків. Коло костела сьв. Мартина у Львові посварив ся в суботу жебрак Михайло Мисон з своєю говаришкою Ксаверою Рибацкою. Від сварнї прийшло до бійки, в часї котрої Рибацка вхопивши за камінь, ударила ним з цїлої сили в голову Мисона, завдаючи єму значну рану. Мисона оглянуло поготівлє товариства ратункового, а небезпечну жебрачку взяла в свою опіку полиция.

— Львівскі злодії мали не аби яке живо в суботу в часї з'їзду польских Соколів, як то видко з полїцийних рапортів. І так п. Вяч. Апельковскому украдено золотий годинник вартости 200 К, а п. Вит. Амброзові годинник разом з ланцушком вартости 62 К. Найдогіднїйшим полем для злодіїв були електричні трамваї, переповнені публикою. В однім лише возї ч. 12 украдено п. Фр. Ратиньскому срібний годинник вартости 60 К, п. Юл. Воиньскому полярес з квотою 29 К і зелїзничим білєтом, дальше одному Соколови незвістного назвища золотий годинник зі срібним ланцушком вартости 300 корон. В иншім знов возї електричного трамваю упав жертвою крадежи п. Ів. Хробачиньский зі Станиславова, котрому украдено золотий годинник вартости 360 корон.

— Убийство чи нещастна пригода? В недїлю 23-го с. м. о 3-ій годинї по півночи вийшла господиня Зиновія Росиньска з Виткова старого, пов. Камінка струм. до лїса назбирати зїля, щоби в тім дни з нагоди Зелених сьвят посьвятити его, і більше не вернула. Вислані за нею гонцї і три жандарми найшли єї аж на другий день по полудни в лїсї Станиньскім, але неживу. Комісия судово-лїкарска з Радехова, вислана на місце, сконстатувала, що єї хтось застрілив. Виновник доси не викритий, але жандармерия слїдить і здаєть ся, єсть вже на слїдї.

— З руского Тов-а педаґоґічного. Ювилейні загальні збори товариства відбули ся при значно більшім, нїж звичайно, числї членів дня 29 червня с. р. Головою товариства вибрано знов о. сов. Івана Чапельского, а видїл складати ся буде після вимогів статута з р. 1906 з половини членів давних і половини нововибраних. З давних членів остають в видїлї: проф. Людвик Сальо, о. сов. Теодоз. Лежогубский, др. Остап Макарушка, Михайло Мош, Олекса Гайдукевич; а нововибрані суть: Андрій

ба о вітця. О цїлій подїї відзивав ся досить свобідно і подав навіть до відомости, що в Петербурзї будуть незвичайно раді хоробрости і твердости Петра Ілича, однако радив спровадити сотню козаків і заведенє як найскорше средств осторожности.

— Яких средств? — дивував ся ґубернатор, але точної відповіди на своє питанє не міг діждати ся.

В містї панувала цїлковита тишина і спокій. Отже тим більше уважав понижаючою річию хапати ся яких небудь средств осторожности. Робітники сейчас взяли ся до працї; спокійно відбув ся похорон, хоч полїцмайстер все чогось побоював ся і держав цїлу полицию в поготівли. Нїчого не вказувало, аби мали повторити ся другий раз забуреня з дня 17 серпня.

Вкінци на свій вірний рапорт о подіях, одержав він з Петербурга найвисшу подяку і похвалу. Здавалось би, що на тім повинно би ся всьо скінчити ся і перейти до минувшини.

Однако до минувшини не переходило. Труп минулих подїй, позбавлений похорону, вирвавши ся зпід власти часу і смерти, сидить неподвижний в мозку. Кождого вечера кладе він его до могили. Минає ніч, настає ранок і знов перед ним, заслаияючи собою цїлий сьвіт, розпочинаючи і кінчачи всьо, стоїть непорушний той скаменїлий, вирізьблений образ: маяне білої хустки, вистріли, кров.

II.

Ґубернатор давно вже перестав приймати у себе. Вибирає ся на лїтне мешканє і жде на урядника до окремих поручень, Козлова, котрий поїхав за орудками для ґубернаторової. Сидить в кабінетї серед паперів, але не працює. Думає. По хвили встає і вкладаючи руки в кишенї чорних, з червоними випустками штанів, відкидаючи назад сиву голову, ходить по комнатї великими, певними войсковими кроками. Задержує ся вкінци коло вікна і розпростерши грубі товсті пальцї, говорить:

— О що менї властиво ходить?

Доки думав, був звичайним Петром Іличем, чоловіком як инші — однако на перший звук голосу почув ся ґубернатором, ґенерал-майором, превосходительством. Зазнає милого враженя, его гадки розбігають ся, летять — і енерґічно, по ґубернаторски потрясши лївим еполєтом відходить від вікна і знов міряє комнату. „Так ходять ґу-бер-на-то-ри", роздумує при відгомонї широких, войскових кроків; аби сїдає, стараючи не порушати ся цїлком, аби якимсь невідповідним рухом не викликати в собі ґубернаторства.

Дзвонить.

— Не приїхав?

— Нї, ваше превосходительство.

Коли льокай у двоє зігнутий мягко вимавляє титул, пригадує собі нагле: „Там суть потовчені шиби, а я їх ще не оглядав. До тої пори не оглядав".

— Як приїде, дай менї знати. Буду на сали.

Рами високих вікон були поділені старомодно на вісїм частий і то надавало їм якогось понурого бюрократичного вигляду, який мають вікна в притулку для сиріт, або у вязничній канцеляриї. В трех, найблизших бальконa, шиби були цїлі, але брудні і носили на собі мутні пятна долонь і пальців людских. Очивидно, нїкому з численної і лїнивої служби не прийшло на гадку, що треба їх вимити і знищити всї слїди минулих подїй. Було так все. Ти сказав — зробили; не сказав — навіть пальцем не кивнули.

— Сейчас вимити! Погань!

— Слухаю, ваше превосходительство.

(Дальше буде).

Алиськевич, Іван Строньский, Спир. Ґерусиньский (всї три вибрані поновно), др. Володимир Кобриньский. др. Володимир Загайкевич, Юл. Левицкий, Константина Малицка і Олена Бережницка.

— **Нещоденна істория.** Найповажнїйшим з десяти будапештеньских театрів єсть Народний Театр (Nemzeti szinhaz). Якось недавно виставлено там перед заповненою по береги салею славну штуку хорватского письменника Войновича „Осїнна буря“ в мадярскім перекладї „Az ószi vihar“. Склало ся так, що на виставі був і автор Войнович. І на превелике своє здивованє не пізнав він свого твору, бо крім імен дїлаючих осіб та місцевостий анї одна сцена не згоджувала ся з єго драмою. Показало ся, що перекладник анї в зуб не знає хорватского язика, а довідавши ся, що драму з великим успіхом виставлювано в Загребі, попросив когось, щоби єму розказав єї зміст. Той знов не знав по мадярски і розказав зміст в нїмецкій мові, котру Мадяр знає також дуже слабо. І от так на підставі того оповіданя „переклав“ Мадяр хорватску драму.

Телєґрами.

Відень 2 липня. Цїсар приймив вчера в полудне на приватній авдиенциї президента мінїстрів бар. Бека, а по полудни на довшій авдиенциї мінїстра др. Пацака.

Відень 2 липня. Цїсар виїздить в середу т. є. 3 с. м. на двомісячний побут до Ішлю.

Відень 2 липня. Вчера по полудни мала палата панів засїданє, на котрім др. Мадейский предложив справозданє комісиї вибраної для розваженя, яке становище має займити палата панів супротив престольної промови. Др. Мадейский поставив внесенє, аби з причини недостачі нормальних услівій для адреси, що однако прав палати панів не нарушує, коли в в однім поодинокім случаю відступить ся від відповіди на престольну промову, палата обмежила ся лише до манїфестациї льояльности. По переведеній дискусиї палата приймила внесенє дра Мадейского. Слїдуюче засїданє відбуває ся нинї.

Відень 2 липня. Нинї о годинї $9^1/_2$ відбула ся конференция парляментарної комісиї Кола польского в справі полїтичної ситуациї, відтак було повне засїданє польского Кола.

Будапешт 2 липня. На вчерашнім засїданю сторонництва независимости порушив пос. Льовасі справу виступленя пос. Пернерсторфера в Будапешті на з'їздї социялїстів. Сторонництво независимости заявило ся за обговоренєм тої справи в соймі. Пос. Голльо обговорював обструкцию Хорватів і заявив, що єсть обовязком сторонництва підпирати президию в тій борбі.

Будапешт 2 липня. Шістьох старших жупанів в Хорватиї зложило своє достоїньство.

Білгород 2 липня. Скупштина приймила по довшій дискусиї закон, котрим поручено правительству управильнити поки що торговельні відносини з Австриєю.

Мариєнбад 2 липня. При кінци липня або з початком серпня відбуде ся з'їзд короля Едварда з цїсарем Франц Йосифом на замку Шлякенберґ.

Книжки для молодїжи

видавництва руск. Тов-а педаґоґічного припоручені ц. к. Радою шк. краєвою.

Образкові без тексту для дїтий найнизшого степеня науки:

Ч. 100. Для розривки 1·20 К. — Ч. 99. Ах яке хороше 2 К. — Ч. 26. Наші зьвірята 80 сот.

Образкові з текстом для дїтий другого степеня науки:

Ч. 8. Зьвіринець 20 с. — Ч. 10. Забавки 20 с. — Ч. 11. Менажерия 20 с. — Ч. 96. Дїтвора 1 К. — Ч. 97. Зьвірята домашні 80 с. — Ч. 98. Приятелї дїтий 1·20 К.

Ілюстровані для дїтий третого і четвертого степеня науки:

Ч. 60, 62, 69, 75, 76. Казки Андерсена бр. по 50 с., опр. по 70 с. — Ч. 63. Казки Брянчанїнова бр. 30 с., опр. 44 сотиків. — Ч. 109. Робінсон велик. бр. 1·80 К, опр. 2·20 К. — Ч. 65. Мірон. Пригоди Дон Кіхота бр. 80 с., опр. 1·10 с. — Ч. 101. Ґете-Франко: Лис Микита бр. 1 К, опр. 1·30 с.

Книжки без образків для дїтий третого і четвертого степеня науки.

Ч. 50. Коротенький огляд руско-україньского письменьства, д-ра О. Макарушки. — Ч. 109. Робінзон великий бр. 1 К 50 с опр. 1·80 К. — Ч. 1. Молитвенник нар. опр. 30 с, опр. в полотно 40 с. — Ч. 3. Китиця желань 3 розш. виданє бр. 40 с, опр. 60 с. — Ч. 4. Читанка бр. 20 с. — Ч. 13. Т. Шевченко Кобзар для дїтий 30 с. — Ч. 15. Юл. Верне Подорож довкола землї бр. 1·20 К, опр. 1·50 К. — Ч. 29. Мальота. Без родини опр. 1·10 с. — Ч. 54. Т. Шевченко. Кобзар бр. 2 К, опр. 2 К 40 с, в полотнї 2·70 с. — Ч. 71. Оповіданя для дїтий бр. 40 с, опр. 54 с. — Ч. 72. М. Коцюбиньский. Оповіданя бр. 40 с, опр. 54 с. — 73. О. Катренко. Оповіданя бр. 40 с, опр. 54 с. — 74. Василь В-р. Подорож до краю Лїліпутів бр. 50 с, опр. 64 с. — 77. А. Кримский. Переклади бр. 40 с., опр. 54 с. — 82. Марта Борецка, іст. опов. бр. 40 с., опр. 60 с. — 84 Др. М. Пачовский. Народні думи з поясненями ч. I. 40 с., опр. 60 с. — 86. А. Толстой. Казки бр. 40 с., опр. 54 с. — 87. О. Кониський. Поеми бр. 30 с., опр. 44 с. — 88. Покарана лож. Комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с.— 90. Дивні Пригоди Комаха Санґвіна ч. I. 48 с., опр. 70 с. — 91. Е. Ярошиньска. Перша книжочка для малих дївчат 20 с. — 94. Е. Ярошиньска. Друга книжочка для м. дївчат 20 с., разом оправлені 54 с. — 92. Малий сьпіваник 20 с. — 93. Клавдия Лукашевич. Серед цьвітів, комедия в 2 дїях 16 с., опр. 30 с. — 103. Анґлїйскі казки 24 с., опр. 38 с. — 104. Е. Ярошиньска. Повістки 24 с., опр. 90 с. — 106. Др. І. Франко. Абу Казимові капцї 60 с., опр. 90 с. — 108. Збиточник Ґумфрі, з анґлїйск. 70 с, опр. 1 К. — 111. Л. Глїбів Бойки 10 с. — Ч. III., IV., VI. В. Чайченко Комар, Грицько, Дума про княгиню Кобзаря по 10 с. — Ч. V., VII. Днїпрової Чайки: Казка про сонце та єго сина, Писанка по 10 с. — 112. Істория куска хлїба бр. 50 с, опр. 64 с. — 115. В Джунґлях, брош. 50, опр. 64.

Книжки для молодїжи шкіл видїлових:

Ч. 89. М. Вовчок. Інститутка бр. 40 с., опр. 60 с. — 95 Шекспір в повістках бр. 30 с., опр. 60 с.

Замовляти можна в канцеляриї руского Тов. Педаґоґічного у Львові ул. Сикстуска 47 або в книгарні Товариства ім. Шевченка у Львові ул. Театральна ч. 1. Хто пришле гроші поперед, тому при замовленю книжок (в канцеляриї Товариства) на квоту 10 К висилає Товариство книжки оплатно, а від подвижки дає 10 прц. рабату. При замовленях низше 10 К (на иньші книжки) треба дочислити оплату почтову.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).